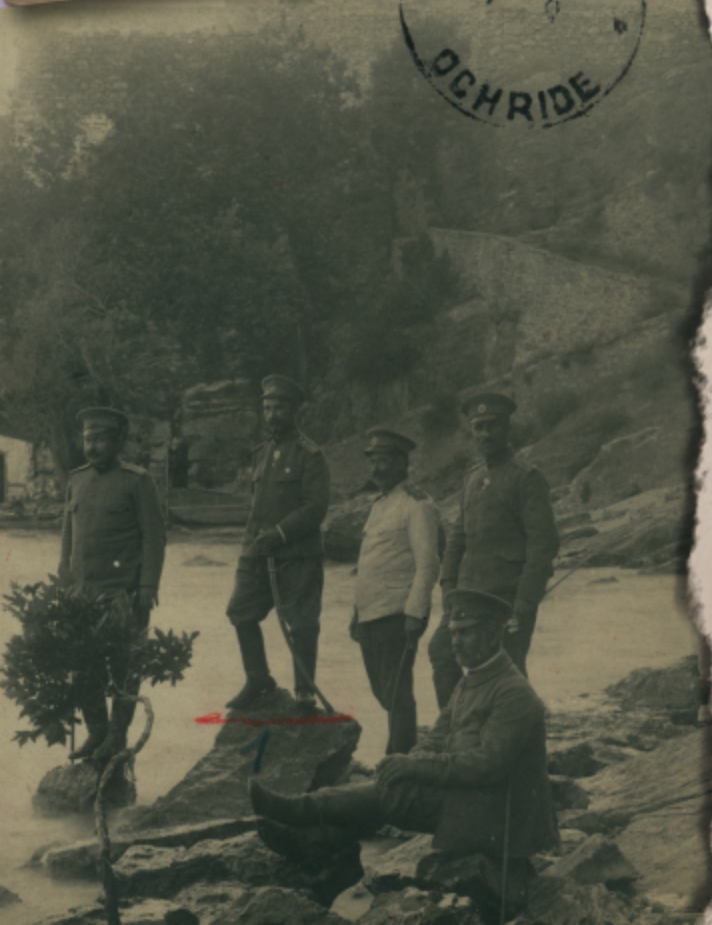
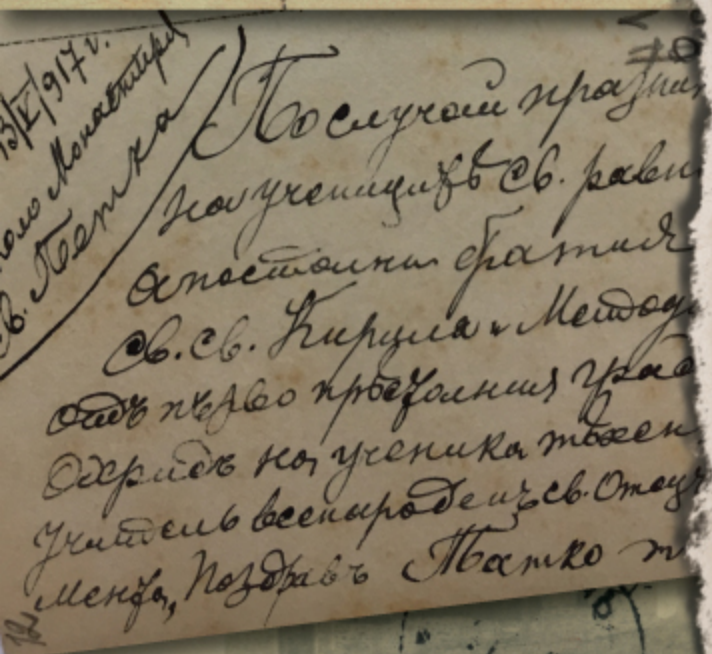

Авторът

Тодор Етимов е роден на 15 юли 1866 г. в с. Влашица (днес Върбица) в района на Горна Оряховица. Учи в Габровската гимназия и през 1885 г. се включва Доброволческата ученическа Габровска чета от Ученическия легион. Сред архивните документи във Варненската библиотека е и негов ръкопис с обширен разказ за пътуването на Ученическия легион от Пловдив до София, както и за похода на легиона от София до фронта при Сливница по време на Сръбско-българската война. Етимов е активен член на Доброволческата организация „Сливница“, учредена от бившите членове на Ученическия легион. Той изпраща броеве на сп. Сливница (орган на дружеството) до читалището в родното му село с публикуваните там негови статии и спомени от Сръбско-българската война, както и допълнително прикрепени към тях лични бележки за историята на селото. След края на Сръбско-българската война Тодор Етимов постъпва във Военно училище, а след завършването служи 10 години в 8-ми Приморски полк във Варна.

Войникът

В ръкописа си за чинара Етимов отбелязва, че след 1900 г. е преместен в 21-ви пехотен Средногорски полк в Асеновград. Време, в което той се жени за Тодоринка Втичева – дъщеря на Димитър Втичев, варненски търговец и фабрикант, изпълнител на строителните дейности на църквата св. Петка. След 1907 г. семейството се мести в Нова Загора във връзка с назначението на Тодор Етимов като ротен командир в 32-ри пехотен Загорски полк. По време на Балканските войни е началник на парковите взводове на 8-ма пехотна Тунджанска дивизия в Хасково и участва в боевете за овладяване на височината Курт-Кале и превземането на Одринската крепост. Според инж. Георги Етимов след 1913 г. семейството се връща във Варна, но в Държавен архив - София се съхраняват снимки, на които подп. Етимов е отбелязан като началник на Полково военно окръжие в гр. Охрид в периода 1916-1917 г.

Наборната комисия в Охрид. Декември, 1916

Възниква въпроса за чинара Етимов. Той е отбелязан в списъка на полковника Кандровъ, капитанът Тодор Станиславъ, Тодоръ Ангелъ, Георги Тома, Мавровъ Илия (при Шуиъ Караджуровъ) и пр. и пр. и много, които не знам. Другие, Драги Съединико, на паметното ни майско п...

Семейството

След преминаването на запасна служба подп. Етимов живее със семейството си във Варна. Синът му Георги Етимов завършва Варненската реална гимназия, а по-късно се дипломира като строителен инженер във Виена. Той проектира семейния дом на ул. „Архимандрит Филарет“ №6. В „Автобиографията“ си Георги Етимов описва баща си като тих и начетен човек, за когото военната професия едва ли е била най-добрия избор. Разказът за дома с голяма библиотека и почит към книгите и четенето обяснява любовта на Тодор Етимов към историята, фолклора и етнографията. От негови записки, съхранявани в колекцията „Варненски исторически архив“, се разбира, че той събира и записва народни песни, главно от майка си, описва обичаи и поверия. Той споделя, че пише и смята да издаде историята на родното си село Влашица. Но най-любимото му занимание е да описва вековните чинари, които среща по време на пътуванията си като войник.

Милинка Тодоринке,
тази е третата снимка върх
моста на рекичката край
манастира св. Петка на 18 май
1917 год. Онзи ден получих
колета с яките, фракцията,
гашите, курабиите и
рисунката Жорова.
Много, много голямо [...]
Горещи целувки от твоя Тодор

Милинка Тодоринке,
тази е третата снимка
върх моста на рекичката
край манастира св. Петка
на 18 май 1917 год.
Онзи ден получих ко-
лета с яките, фракцията,
гашите и рисунката
Жорова. Много, много
голямо [...]
Горещи целувки от твоя Тодор

Чинаря-Платанъ (Platanus orientalis)

Етимова
Две хилядникъ (2000-къ) старецъ въ курортна Варна

РЪКОПИСЪТ

Ръкописът за чинара е във Варненската библиотека от 30-те години на ХХ век, предоставен на тогавашния уредник Добрин Василев, заедно с част от архива на подп. Тодор Етимов. Част от ръкописа е публикувана във в. Варненски общински вестник през 1934, бр. 349-351.

Етимова П.
Богдановича О.З.
Ул. "Св. Филарет" б.

Чинаря-платанъ (Platanus orientalis)
— Едникъ (2000) годишенъ старецъ въ курортна Варна
Историческа и съвременна цена всички писма
изложени факти — спомени и впечатления
Изъ миналото живото на съвременни

Природата саморасла в околната околността
на курортна Варна е много, много красива и бела. Вет
вечно израснали пейзажи. Сурожественно открити
Особено изтъкнали моголки. Сурожатото открива
Заватъ се тукъ най-разнообразно

Записки на подп. Тодор Етимов за народната памет, обичаи и народната песен

Народната памет
Тодор Етимов записва народната памет, обичаи и народната песен. Той се отдава на любовта си към историята, фолклора и етнографията, събира и записва народни песни, главно от майка си, описва обичаи и поверия.

1
Владислав Варненчик и
Българският Князь Калман
Българският Князь Калман
Епископ
за Католик България.

Тодор Етимов записва народната памет, обичаи и народната песен. Той се отдава на любовта си към историята, фолклора и етнографията, събира и записва народни песни, главно от майка си, описва обичаи и поверия.

Тодор Етимов записва народната памет, обичаи и народната песен. Той се отдава на любовта си към историята, фолклора и етнографията, събира и записва народни песни, главно от майка си, описва обичаи и поверия.

Михаил Райнов и Христо Тасев
Друа Благда от XV век
Възникването на нашето Славянско Духовно
"Славянско Духовно" Духовно Духовно
писателство в България, разпространено по време
на, от съборника на св. Кирил и Методиев под
№148. — Три се танци видят
Прохвот на града.
Първи танци в един
Местра Ангелина.
Втори танци в един
Млада Младина.
Трети танци в един
Млада Сербина.
Три се орна видят
Народна Българина
Първи танци в един
От Втори танци в един
От Трети танци в един
Со. е. Марк. Драма
Тодор Етимов записва народната памет, обичаи и народната песен. Той се отдава на любовта си към историята, фолклора и етнографията, събира и записва народни песни, главно от майка си, описва обичаи и поверия.

Стимовъ Т.
Боднаковски № 13.
Филаретъ 6.

Фара (Маяка) при носъ ГЛАТА. Излъто на единъ клень отъ Ротни Балкани.

Они, който пешкомъ се обхожда
Възкога, той най добре върже.

ПЪТЕПИСНИ БЕЛЕЖКИ ЗА
ОКОЛНОСТИТЕ НА ВАРНА

Неделя, 20^{та} Май 1934 година решихъ да направя излъ-
то при ГЛАТА. Отъ дъла тръгнахъ, токущо часа два
четери и половина сутринта. Стискаше при рибната бо-
РИБОЛОВЕЦЪ почти на единъ дъхъ.

— Какво каза мога? Запитвахъ едного отъ дресе-
риболовци, които бѣха едни крави, други казваха предъ др-

— „Бетъ (3) безъ седемъ минути!“ Бѣше отъ
следъ като казника видяше въ боревата гала. Това
леже и мене да казника въ последната.

Моята обидка е мн... и много малки съ риба.

— Такай, казавъ си на
Кочовъ; и какви видове ри-
сункъ, два, три, четери и
деветъ Кочовъ пакъ си
сестъ други — пакъ си

Кочовъ се риба какъ
превлякени върхавъ. Оне
петнадесетъ с.м. протъ
следашъ, къмъ лъва
на пѣва мѣри простъ
на борбата съ коре

— Борни тази риба
и на паре!“ Казавъ на
Камичухата и стѣм
дядъ; рибата видяна
урашилка прилика.
единъ поведенъ не

Беркинтъ и задъ
на спашката и си
Свѣдѣна думи бѣше

— Какъ се казва тази риба? нито
бѣше атешикъ Кочовъ мене риболовецъ.

Фара-Маяка при и ГЛАТА.
Излъто на единъ клень отъ
Ротни Балкани.
Они който ПЕШКОМЪ СЕ ОХОЖДА
ВЪЗКОГА ТОЙ НАЙ ДОВОРЕ ВЪРЖА.
Неделя, 20^{та} Май 1934 година решихъ да
направя излъто при ГЛАТА.
Отъ дъла тръгнахъ токущо часа два
четери и половина сутринта.
Стискаше при рибната бо-
РИБОЛОВЕЦЪ почти на единъ дъхъ.
— Какво каза мога? Запитвахъ едного.
— Бетъ безъ седемъ минути! Бѣше отъ
следъ като казника видяше въ боревата гала.
Това леже и мене да казника въ последната.
Моята обидка е много малки съ риба.
Такай, казавъ си на Кочовъ; и какви
видове риба, едно, два, три, четери и
деветъ Кочовъ пакъ си сестъ други —
пакъ си превлякени върхавъ. Оне
петнадесетъ с.м. протъ следашъ, къмъ
лъва на пѣва мѣри простъ на борбата
съ коре — Борни тази риба и на паре!
Казавъ на Камичухата и стѣм дядъ;
рибата видяна урашилка прилика.
единъ поведенъ не Беркинтъ и задъ
на спашката и си Свѣдѣна думи бѣше
— Какъ се казва тази риба? нито бѣше
атешикъ Кочовъ мене риболовецъ.